KORKU
magazin

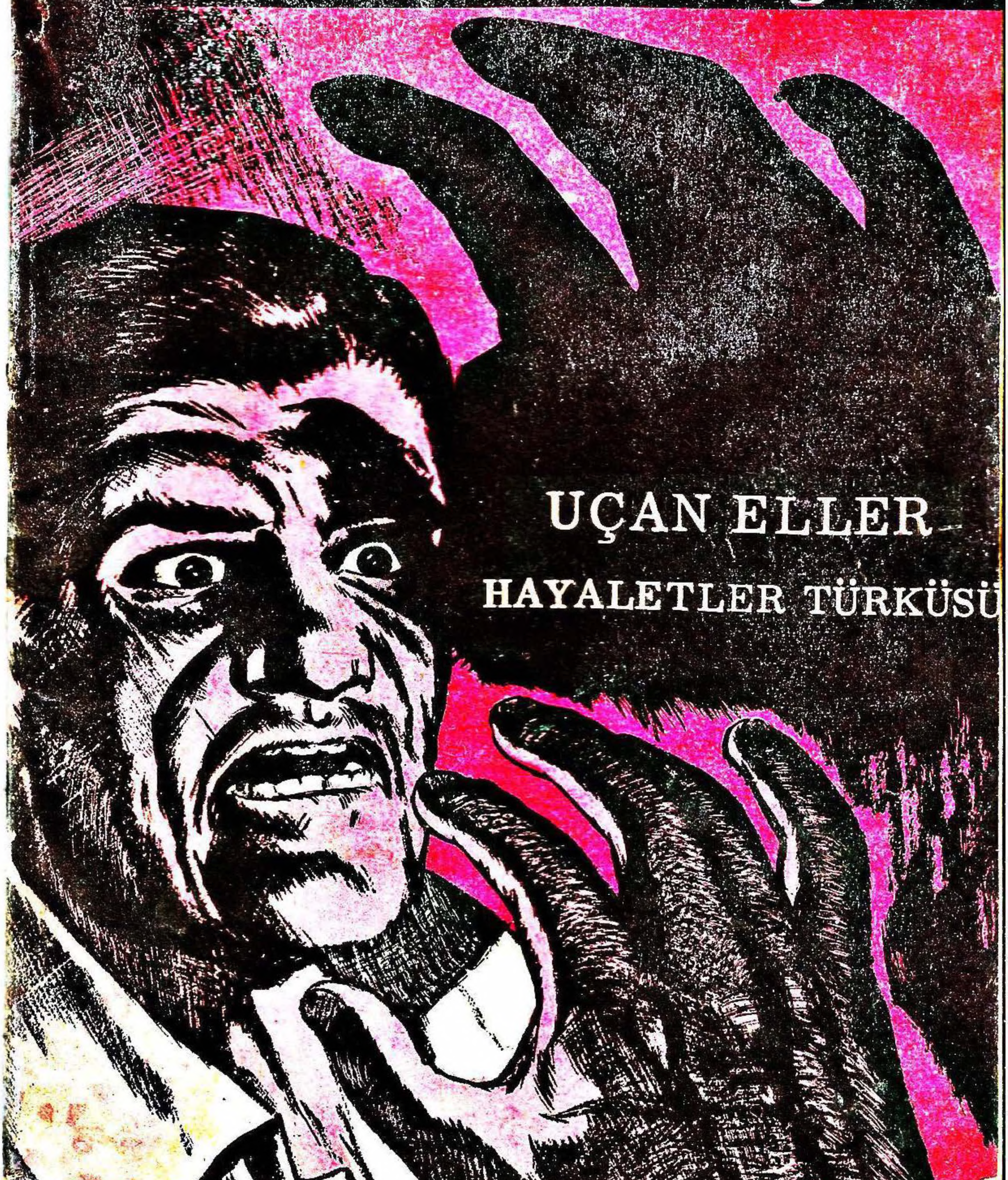

SİZE ANLATACAĞIM HİKÂYEYİ DİNLEMEK İÇİN SIKI DURUN... BU HAYALETLİ BİR ŞATO'NUN KORKUNÇ YAŞANTISIDIR...
MİSAFİR ODASI
LA BOURG KÖYÜNE GELELİ İKİ GÜN OLMAMIŞTI Kİ BUSAK ŞATOSUNA GİTMEM İÇİN ACELE İKİ DAVETİYE ALDIM...
İŞTE ŞATO! BURASI MARKİNİN EVİDİR... ACELE GİTMELİYİM!!..
NE KÖYÜ NEDE MARKİ'Yİ TANIMADIĞIM HALDE, İŞİN İÇERİSİNDE ESRARENGİZ BİR ŞEYLER OLDUĞUNU HİSSETMİŞTİM...
... ÇÜNKÜ, HAYÂLETLER VE HORTLAKLARLA KARŞILAŞMAK İÇİN BÜTÜN AVRUPAYI DOLAŞAN BEN, BU İŞLERİN BİR UZMANI İDİM...
KENDİMİ TANITAYIM; BEN MARKİ BUSAK HOŞ GELDİNİZ MOSYÖ JULİAN!

MARKİ'NİN GARİP YÜZÜ YETMİYORMUŞ GİBİ, ADIMI BİLMESİ DE GARİBİME GİTMİŞTİ...
DAVETİNİZİ ALDIM... GALİBA UŞAKLARINIZDAN BİRİ...
EVET.. SİZİ ACELE GETİRDİĞİM İÇİN ÖZÜR DİLERİM!..
ŞATO ÇOK İYİ DÖŞENMİŞTİ... YALNIZ ORTADA GARİP BİR ŞEYLERİN DÖNDÜĞÜNE DAİR BENDE BİR SEZİ VARDI...
BİRAZ DAHA ŞARAP...
MERSİ.. LYON'DA ESRARENGİZ İŞLERLE UĞRAŞAN TİERS İLE GÖRÜŞTÜM.
BİRŞEYLER ÖĞRENEBİLDİNİZ Mİ BARİ... MESELA SİHİRBAZ JUNOVİVEV HAKKINDA...
SİZ DE Mİ BU İŞİ BİLİYORSUNUZ SAYIN MARKİ?!
ONDAN. SONRA Kİ SÖZLERİNDEN MARKİ'Nİ BU GİBİ İŞLERDE ÇOK BİLİNÇLİ OLDUĞU ANLAŞILIYORDU. BİR DE MUAZZAM KİTAPLIĞI VARDI BU KONULAR ÜSTÜNDE...
BU KİTAPLIK DÜNYADA BİR TANEDİR MÖSYÖ JULİAN!
NASIL TOPLADIĞINIZI MERAK EDİYORUM!?
BU KİTAPLAR BANA ECDADIMDAN KALMIŞTIR.. YALNIZ BİR TEK KİTAP EKSİKTİR...
ŞEYTAN'IN KİTABI DEĞİL Mİ?!.
EVET!.. KÖTÜLÜĞÜN İNCİLİ OLAN BU KİTABIN BİZZAT ŞEYTANIN KENDİSİ TARAFINDAN YAZILDIĞI SÖYLENİR...
MALESEF BU KİTAP BENDE YOK BAY MARKİ!..

NE YAPALIM... BU GECE MİSAFİRİM OLUN. YARIN SİZİN İÇİN BİR ZİYAFET TERTİPLEDİM...
TEŞEKKÜR EDERİM.. BENİ ŞIMARTIYORSUNUZ.
İYİ UYKULAR!
TAM UYUMAK ÜZEREYDİM Kİ ODADA BAZI GARİP FISILTILAR DUYMAĞA BAŞLADIM...
...BÜTÜN GECE UYKUMDA IZDIRAPLAR İÇİNDE İNLEYEN İNSANLARLA UĞRAŞTIM...
...SABAH OLUNCA BU RÜYALARI TAM HATIRLAYAMIYORDUM AMA, KENDİMİ DE İYİ HİSSETMİYORDUM ...
NE KADAR YORGUN BİR YÜZÜM VAR!?
İYİ BİR UYKU UYUDUĞUNUZU ÜMİT EDERİM.
EVET, FENA DEĞİL... BİR AT GEZİNTİSİNE ÇIKSAM İYİ GELECEK.

AKŞAMKİ ZİYAFETİ UNUTMAYIN !..
AKŞAM ÜSTÜ DÖNERİM !
KÜÇÜK KÖYDE DE MEZARLIKLARDAKİ SESSİZLİK VARDI...
ŞU ADAM BENİ TANIDIĞI HALDE SELÂM VERMEDİ !..
MEYHANEDE KİMSE BENİMLE KONUŞMADI...
...BUNA ÇOK KIZDIM VE DÖNMEĞE KARAR VERDİM...
DİKKAT ET JULIAN KİMSE SENİ KURTARAMAZ ARTIK !..
GEL BURAYA CADI!
DELİRMİŞ BUNLAR !... İSMİMİ NEREDEN BİLİYORLAR !..
BU KADAR SURATSIZ KÖYLÜLER HİÇ GÖRMEMİŞTİM.

GÜZEL YİYECEKLER, İÇECEKLER VE KADINLAR ARASINDA BÜTÜN KAYGILARIMI UNUTTUM...
MEMNUN MUSUNUZ DOSTUM ?!.
HERKES SARHOŞ OLMUŞTU, O ZAMAN EV SAHİBİNİN ORTADAN KAYBOLDUĞUNU FARKETTİM...
...YAVAŞÇA KALKARAK, ŞATO'YU ARAMAĞA KOYULDUM...
ACABA MARKİ NEREDE?
...ONU KİTAPLIKTA BULDUM...
SİZİ ARIYORDDUM MARKİ!
BUYRUN!
O NE? ŞEYTAN'IN KİTABI!.. NEREDEN BULDUNUZ !?!
BLACK MISSAL

EVET!.. ŞEYTA-NIN KİTABI.
PEKİ NASIL OLUYOR BU?
KİTAPLIĞI BU KİTAPLARLA VE..ŞU YARATIKLARLA DOLDURDULAR..
VAY--
ONLARDA ŞEYTANI ARIYORLARDI...
ÇOK İYİ ARADINIZ Kİ RUHUNUZ ŞEYTANLA DOLDU...
ÖYLEYSE!..
EVET! BÜTÜN HAYATINIZI ŞEYTANI ARAMAKLA GEÇİRDİNİZ VE NİHAYET ONU...
NİHAYET BENİ BULDUN!
ARAYAN BULUR... JULIAN DA İSTEĞİNE KAVUŞTU--AMA CEHENNEM ATEŞLERİNDE YANARAK ŞEYTANLA UĞRAŞMAĞA GELMEZ!..
SON.

CARMİLLA

Yazan: SHERİDAN LE FANU

Birden ürktüm.

"Laura canım, bir dakika buraya gelir misin? Madame, size şu an için ihtiyacımız yok" dedi.

Hemen fırlayıp yanlarına gittim, ilk defa neden - se telâşlanmıştım. Birden kendimi çok halsiz hissettim. Ne hasta ne de kuvvetliydim, ama öyle teslim olur bir halim vardı. Yeni keşfedilmiş bir şey karşısında duyulur cinsten bir ruh hali içindeydim.

Babam elini uzatıp, beni kendine doğru çekti, fakat bana değil doktora bakıyordu.

"Gerçekten çok manasız, yeterince anlayamadım. Laura gel canım, doktoru iyi dinle ve her şeyi iyice hatırlamağa çalış."

"Bana ilk kâbusu gördüğünüz gece, boynunuzda iki iğne batar gibi bir acı duyduğunuzu söylediniz. Zaman zaman buna benzer bir acı duyuyor musunuz?"

"Hayır duymuyorum."

"Peki elinizle bana işaret edebilir misiniz? Aşa-

ğı yukarı neredeydi bu acıyı duyduğunuz yer?"

"Gırtlağımın az aşağısı, şurası" diye cevap verdim.

Kapalı yakalı bir günlük kıyafet vardı üstümde.

"Şimdi izi verir misiniz, babanız elbisenizin yakasını azıcık aşağı doğru kıvırsın. Anlattıklarınıza göre bunun gözle görünür bir semptomu olması gerekir.

Yakayı sıyırdım aşağı doğru.

"Aman yarabbi" diye, birden bağırdı, babam.

"İşte, kendi gözlerinizle gördünüz" diyordu doktor, muzaffer bir edayla.

"Ne oluyor?" diye sordum. Cidden korkmağa başlamıştım.

"Hiç bir şey küçük hanım, yalnız küçük parmağınızın başı büyüklüğünde mavi bir leke var boynunuzda" dedi doktor. Sonra babama döndü.

"Şimdi soru buna karşı yapabileceğimiz en esaslı tedbirin ne olacağıdır."

"Bir tehlike mi söz konusu yoksa" diye israr ettim.

"Sanırım değil, yavrum. Istırabı duyduğunuz nokta tam orası değil mi?"

"Evet" diye cevap verdim.

"Şimdi iyice düşünün bakayım. Vocudunuzdan soğuk bir su akıyormuş gibi bir his duyduğunuzu söylemiştiniz. Bu hissin de yoğunlaştığı yer ayrı yer mi?"

"Öyle olmalı, daha doğru tam orası."

"Ah, görüyor musunuz" diyerek babama döndü. Madame ile azıcık konuşabilir miyim?"

"Elbette" dedi babam.

Madame'ı çağırdı ve ona:

"Genç dostumuzun durumunu iyi bulmuyorum, kötü neticeler doğurmaz bu durum umarım. Fakat bir takım tedbirler almanız gerekiyor. Zaman zaman neler yapacağınızı size anlatacağım. Fakat öncelikle, Madame, Miss Laura'yı bir dakika dahi yalnız bırakmamanız gerekiyor, şimdilik yapabileceğim bundan ibaret bir şey. Ne var ki tamamen uygulamanız gerekiyor.

"Yardımınıza ve şefkatinize güvenebiliriz, değil mi Madame?... Madame onları temin etti böyle hareket edeceğine.

"Laura'cığım sen de umarım, doktorun sözünden dışarı çıkmazsın değil mi?"

"Şimdi doktorcuğum, size başka bir hasta hakkında soru sormak istiyorum.

Onun semptomları kızımın ki kadar şiddetli ve belirgin değil. Ama aynı şeyler olduğunu söylüyor.

Devamı gelecek sayıda

HAYALETLERİN TÜRKÜSÜ
HAYALET HİKÂYELERİNDE HERŞEY OLABİLİR... BAZAN BİR MÜZİK NOTASI BİLE...
DOKTOR GRAVES O GECE YOLDA YÜRÜRKEN İÇİNDE GARİP BİR HİS VARDI...
BU GECE BİR ŞEYLER OLACAK!..
SONRA ANİDEN KORKUNÇ BİR ÇIĞLIK...
BU NE?!
EEEEEE
BİRİ YARDIM İSTİYOR GALİBA?
EEE

İKİ POLİS MEMURU GELMİŞTİ...
BİR ŞEYLER GÖRÜR GİBİ OLDUM.
BURADA KİMSE YOK!.
AMA VARDI...
NEREDEN GELEBİLİR Kİ ?..
KAPI VE PENCERELER KAPALI...
RÜYA GÖRMÜŞ OLMAYASINIZ ?!.
FAKAT..
BU KOCAKARI DELİ GALİBA ?!.
BELKİ DE ?
EVVELÂ BİR GARİP HİS... ŞİMDİ DE BU OLAY!
ERTESİ SABAH DOKTOR GRAVES GAZETELELERİ OKUYORDU...
KOCAKARI HAKLIYMIŞ... DÜN GECE HERKES POLİS ÇAĞIRMIŞ.
BÜTÜN ÇAĞRILAR BİZİM SOKAKTAN GELMİŞ
!?!

O SIRADA KAPI ÇALINIR...
SEN MİSİN JOHN ?!
BİR ŞEYE İHTİYACINIZ VAR MI ?!.
JOHN İYİ BİR KOMŞU İDİ...
MUSLUĞU TAMİR TAMİR EDEBİLİRMİYİM ?..
EVET.. SANA HABER VERMİŞTİM..GÖSTEREYİM..
BİLİYORUM. ZAHMET ETME!
GEÇE GÜN BANA ANLATTIĞIN HİKÂYEYİ TAMAMLASANA...
OLMAZ!..ACELE GİTMEM GEREK...
YİNE Mİ HAYALETLER PEŞİNDESİN ?!.
BIRAK ŞİMDİ BUNLARI !..
DOKTOR GRAVES DE NE GARİP ADAM ?!!.
ŞU SOKAĞI BİR DOLAŞAYIM...

İHTİYAR KADININ EVİNDEN BAŞLA-YALIM.
EVET.
BİR DAKİKA GİREBİ-LİRMİYİM ?!
HIMM...
MERSİ !..
BURAYA HAYALET FALAN GELMEMİŞ.
BİRAZ DAHA ARAŞ-TIRA-YIM.
VE ETRAFINA BAKINARAK YÜRÜR...

DAHA SONRA...
HAVA KARARIYOR. HALÂ BİR ŞEY BULAMIYORUM...
BU DA NE?!
O GARİP HİSSİ YİNE DUYDUĞU ANDA, HAVADA BİR ŞEY GÖRDÜ...
BİR HAYÂLET!...
BU BİR HAYALET... OLAMAZ AMA...
DİKKATLE BAKAR...
ÇOĞALDILAR... HEPSİ AYNI YERE GİDİYORLAR.
DUVARLARDAN KOLAYCA GEÇİYORLAR...
PEŞLERİNDEN GİDECEĞİM....

O SIRADA...
GARİP HİS GEÇTİ. VE ŞEKİLLER KAYBOLDU...
HER ŞEY NORMALE DÖNMÜŞTÜ...
NE OLDUĞUNU ANLAYAMA- DIM...
NEREYE GİTTİKLE- RİNİ ÖĞ- RENMELİYİM...
ŞU TARAFA YÖNELMİŞ- LERDİ...
BU- RAYA GEL- MİŞ OLABİ- LİRLER.

NE EMREDERSINIZ ?.
BANA BIR LISTE VERIN !
PEKI !
ŞU KÖŞEDEKILER KIM ?..
DOKTOR YERINDEN KALKAR VE O KÖŞEYE YÖNELIR...
JOHN. NE IŞIN VAR BURADA ?!.
BEN SIK SIK BURAYA GELIRIM.
BURADAKI MÜZIĞI SEVERIM !.
YA ?!..
SON ONBEŞ DAKKADIR BURADA GARIP BIR ŞEY OLDU MU ?!.
YINE MI HAYALET PEŞINDESIN ?!. OTUR DA BIR İÇKI İÇ !!
BURASI NORMAL BIR BAR.
KULÜBÜ KAPAYACAĞIZ ! İSTEDIĞINIZ BIR ŞARKI VAR MI ?!.
HAYALETLER ŞARKISINI İSTERIZ !!

GARİP BİR MÜZİK YÜKSELİR...
FAKAT, BU GÜFTE...
..BU SÖZLER HAYALETLER ÇAĞIRAN ESKİ BİR DUADIR!..
BİRDEN HERŞEY AYDINLANIR...
BENİM GÖRDÜKLERİM, DÜNYAMIZA GELMEK İSTEYEN HORTLAKLAR-MIŞ DEMEK!!..
GERÇEKTEN GÖKTE BİR ÇOK HAYALET BELİRMİŞTİ...
FAKAT O SIRADA...
BU ŞARKIYI DURDURMA-LIYIM.
GRAVES! ÇIL-DIRDIN MI SEN?!.
ACELE ETMELİYİM!..
DURDURUN ŞUNU, ÇILDIR-DI!..
BU KİM?
VAY KAÇIK, VAY!..

GRAVES NOTALARI YIRTAR...
ŞUNU KAFASINA İNDİREYİM.
BİR EL HAVADA GİTARI YAKALAR...
VAY!..
SAĞOL JOHN! HAYATIMI KURTARDIN!..
ÇABUK KAÇ BURADAN!..
ŞU NOTALARI TOPLAYIP GİDİYORUM!..
SANA HERŞEYİ ANLATACAĞIM SONRA...
ÇOK MERAK EDİYORUM!..
BİRKAÇ SANİYE SONRA DOKTOR GRAVES NOTALARLA DIŞARI ÇIKAR...
NE KAVGAYDI AMA...
BAŞINI ÇEVİRİNCE KAÇMAKTA OLAN SON HORTLAĞI DA GÖRÜR...
NEYSE BÜYÜK BİR FELÂKETİN ÖNÜNE GEÇTİK... MÜZİSYENLERE DURUMU SONRA ANLATIRIZ...
ŞU NOTAYI DA KOLEKSİYONUMA İLÂVE EDEYİM.
ZON

ÖLÜNÜN İNTİKAMI

BORİS KARLOFF ANLATIYOR

Arkadaşı ile beraber çamurun içinde ilerlerken Jay Braden eski bir sözü hatırladı:

"Rehbersiz bataklığa giren aptal çoktur ama, yolunu bulup kurtulan akıllı pek azdır."

Etrafına baktı, hertaraf çürümüş bitkilerle doluydu. Bir kısmı yerlerde sürünüp duruyor, bir kısmı da ağaçlardan sallanan uzun iplikleri andırıyordu. Birden içini bir şüphe, bir sıkıntı kapladı. Kendini kapana sıkıştırılmış gibi hissediyor, korkuyordu.

Zaten ortağının Crook Knee Bataklığında avlanma teklifini kabul ettiği için kabahat ondaydı. Ama biliyordu ki, reddetseydi arkadaşı kırılacak, günlerce surat asacaktı.

Fakat bir saattir batak ve pislik içinde yüzdükleri yeterdi:

-Daha fazla ilerlemesek iyi olur, ha, ne dersin?

-Haklısın, Jay,

Hayret, Swade ne kadar da çabuk fikrine uymuştu. Döndü, baktı. Dudaklarındaki yarım tebessümle, H. D. Swade hiç de herzamanki gibi görünmüyordu. 20 sene evvel kolejde beraberlerkenki hali aklına geldi Swade'in. İşte, şimdi de tıpkı öyleydi.

Jay, biraz ferahlıyarak bir sigara yaktı.

-İki aceminin kaldıracağı yer değil bu bataklık, dedi.

Swade halâ yarım tebessümüyle:

-Tuttuğum rehberin ortalarda görünmediğine üzüldüm.

Jay:

-Ne yapalım. Bari sivrisinekler bizi yakalamadan şuradan bir çıksak, diyerek ağaca dayadığı tüfeğini almak için eğildi.

-Tüfeğe dokunma, Jay!

Swade, tüfeğinin namlusunu arkadaşına doğru tutuyordu.

-İndir onu aşağıya, birini mi öldürmek istiyorsun yoksa?

-Evet, benim de fikrim bu Jay, seni buraya kadar öldürmek için getirdiğimi halâ anlamadın mi?

-Swade, sen aklını mı kaçırdın?... Pekalâ, ne istiyorsun?

-Beacon Şirketinin tamamını. 20 yıl gölgende yaşamak yetti Jay. Senin için lüzumsuz işleri yapan bir ortaktım sadece.

-Kârın yarısı senindi...

-Artık durum değişti Jay. Artık ayak işlerini bana gördüremezsin.

Ortaklık anlaşmamıza ufak bir not ekledim:

"Birimizin ölümü ile şirketin tamamını diğer ortak devralacaktır."

Umarım hiç dikkatini çekmemişti. Değil mi?

Doğruydu. Kontrat imzalamak, iş seyahatleri yapmak, misafir iş adamlarını ağırlayıp onlarla golf oynamaktan ofis işleriyle didik didik meşgul olmaya pek vakti olmazdı.

Diğer işlerle Swade meşgul olur, hesapları kontrol eder, Jay'in eksik bıraktığı işleri tamamlardı. Böylece iyi bir bütün teşkil ederlerdi. Demekki yanılmıştı...

Swade'in parmağı tetikteydi ve:

-Seni öldürmekten büyük zevk alacağım, diyordu.

Jay, biran durdu. Swade'in biraz gevşek bir anını bekliyor, korkmuyordu.

İşte, Swade el değiştiriyordu, bu onun için iyi bir fırsattı, kendini ileri attı. Swade yere yıkılmadan tetiği çekmişti, fakat kurşun Jay'in kaburgalarına rastlamadan, yalnız adeleyi delip geçmişti.

Jay, yarasını inceledikten sonra, eğildi, tüfeğini aldı.

Swade, ona korku dolu gözlerle bakmaktaydı.

Jay:

-Seni öldürmem, merak etme. Şimdi bana rehberlik edecek, beni getirdiğin gibi buradan çıkaracaksın. Hadi, yürü bakalım.

Aradan epey zaman geçmişti ki Jay, nefes almak için durdu.

Ne görüyordu, yerde, kendi ayak izleriydi bu. Kaybolmuşlardı..

-Demekki bu kadar yolu boşuna yürümüş olduğumuz yerde saymışız.

Böyle diyerek havaya 3 el ateş etti. Bekledi, atışın yankısından başka hiç ses duymadı. Yeniden yola düzüldüler.

Ne kadar vakit geçmişti bilmiyorlardı ki, oldukça kuru ve temizlenmiş bir sahaya geldiler. İlerde boyanmamış bir kulübe duruyor, tüten ince bir dumandan başka her haliyle terkedilmiş hissini veriyordu.

Jay:

-Kimse var mı orada, diye bağırdı.

-Olduğunuz yerde durun.

-Kapıda çok ufak yapılı, pantolon süveter giymiş, uzun saçlı bir kadın figürü belirmişti. Elinde bir tüfek tutuyordu, son derece sâkindi.

-Tüfeklerinizi görebileceğim, bir yere bırakın.

Jay, kadının dediğini yaptıktan sonra:

-Ortağımın silâhı yok, diye izah etti:

Aralarında ancak bir iki metre mesafe kalmıştı ki:

-Daha fazla yaklaşmayın.

-Avcıyız, bataklıkta yolumuzu kaybettik.

-Peki, girebilirsiniz.

Nihayetinde bir mutfak bulunan bir odaya girdiler. Ortada masa ve odanın karanlık köşesinde de bir yatak göze çarpıyordu.

Jay, kayıpı kapayınca, yarasını bir daha incelemek için gömleğini yırttı, ve:

-Bir kaza oldu, da... dedi.

Kadın yaraya baktı.

-Ateş edilmiş, diye karşılık verdi.

Sonra ocakta kaynayan suya bir mendil batırarak:

-Bantların hepsini Bart için kullandım.

Jay, yarasını temizlerken yeniden izah etmek lüzumunu hissetti.

-Kazala tüfeğim ateş aldı, dedi.

Artık karanlığa gözleri alışmıştı. Yine de örtülerin altında yatan bir adamı güçlükle farkedebildi.

-Bart. Kadın bunu söylerken evet manasında başını sallamıştı.

Jay, yatağa ... yaklaştı. Darmadağınık saç yığını altındaki soluk benize, ileriye dikilmiş açık gözlere baktı, sonra, bileğini kaldırarak Bart'ın nabzını yokladı.

Çok üzgünüm, madam, kocanız ölmüş.

Kadın elinden halâ bırakmadığı tüfekle birlikte salıncaklı sandalyesinde bir öne, bir arkaya gidiyor.

Ah, Bart, seni unutamam. Biliyorum Bart, dünyada unutamam, diye mırıldanıyordu.

Swade ayakta dikilmiş, bir yataktaki adama, bir de kadına bakmaktaydı. Sonra farkedilir bir telâş içinde kapıyı açtı, Jay'e bakarak:

-Bu kadın deli, gidelim buradan.

Jay'ın hareketsiz durmasına karşılık önünde uzanan uçsuz bucaksız görünen bataklığa baktı. Çaresiz, kapıyı kapadı.

Kadın mutfağa doğru yürümüştü ki Jay, Swade'in koluna yapıştı.

-Kendine gel, aptallık etme, diye yavaş bir sesle ihtar etti.

-Ama deli bir kadın ve bir ölü.

-Burada kalacağı. Kadın bizim yegâne ümidimiz. Onu kızdırırsan, bu Allahın belâsı bataklıktan hayatımız boyunca kurtulamayız, anladın mı?

Kadın elinde iki kâse ile dönmüştü.

-Bu sizin kısmetinizmiş. Bart için hazırlamıştım ama, o yiyemiyecek.

Jay, Swade'in kolunu sarsarak:

-Yemeği yiyecek, ve beğenmiş gibi görüneceksin, yoksa boynunu, koparırım.

Sonra kadına gülümseyerek:

-İki aç için bu kadar zahmete katlanmanıza teşekkür ederiz, dedi nâzikçe.

Masada yerlerini aldıktan sonra bir mumla sofrayı aydınlattı, tekrar salıncaklı sandalyesine oturarak tüfeğini dizlerinin üstüne yerleştirdi.

Jay, tabak dolusu yahniden bir kaşık aldı. Et, sert ve lezzetsizdi. Kaşlarını çatarak lokmasını güçlükle yuttu, derken bir kaşık daha, bir daha... Nihayet tabağı yarılamaya muvaffak oldu.

Swade'de önce sesizce karşı gelmiş, fakat sonradan Jay'e bararak, onu taklit etmişti.

Odanın sessizliği sadece sandalyenin sürekli gıcırtısıyla bozuluyordu.

Aniden kadının sesi duyuldu:

-Demekki, dualarım kabul olundu. Sizi kulübeme düşüren Allahın bir lûtfu. Bart eve geldiğinde iki vergi memurunun onu nasıl kıstırdığını anlatmıştı.

Derin bir göğüs geçirerek:

-Fakat, bana hanginizin onu vurduğunu söylemedi.

İki kaşığın aniden elden bırakılmasıyla bir takırtı oldu.

Jay, bir müddet sonra öne eğilerek:

-Bir dakika, siz durumu tamamiyle yalnız tefsir ediyorsunuz. Biz vergi memuru falan değil, sadece iki iş adamıyız. Buraya avlanmaya gelmiştik. Hiç bir zaman sizin kocanızı...

-Allah bana yardım eder. Bart birinizin ateş ettiğini söylemişti.

Jay'e:

-Sen de silâh yarası var, öyle değil mi?

-Size kazala olduğunu daha evvel de söyledim.

-İnsanın silâh tuttuğu tarafınla kendini yaralaması biraz tuhaf değil mi?

Swade:

-Benim silâhım yok. O zaman da yoktu, dedi.

-Ama avcı kıyafetindesin. Crook Knec'de hiç kimse silâhsız avlanamaz.

Kadın, başını iki yana sallıyor, konuşmasına sâkin sâkin devam ediyordu:

-Bilmem lâzım. Hanginizin Bartı vurduğunu anlamam lâzım.

Aniden sallanmaktan vaz geçerek gözlerini iki adama dikti.

-Halâ zehirlendiğinizin farkında değil misiniz?

Jay, önünde yarı boş duran tabağa baktı.

Swade ise soluyarak boğazını,

tuttu, sandalyeden kalkmaya yelte.?

tuttu, sandalyeden kalkmaya yeltenirken, kadın bir kedi çevikliğiyle onu durdurdu.

Parmaklarıyla sıkı sıkı tetiği tutarak:

-Yerine dön, beklememiz gereken bir işimiz var, dedi.

Swade, sandalyesinde iki büklüm olmuş, yüzü son derece gerilmişti. O da yarı boşalmış kâseyi önünden itti. Pânik içinde ulur gibi kısık, sesler çıkarıyor, dehşetten açılmış gözlerle Jay'e bakıyordu. Sonra başını masaya dayayarak elleriyle yüzünü kapadı.

-Bart farelerden kurtulmak için zehir getirmişti eve. Mantarlar da fareleri kaçırıyor ama zehir onları tamamiyle yok ediyor.

Titreyen mum ışığında Jay ortağına baktı, Swade'in hali tiksinti vericiydi.

Sonra zehirin vücudundakı e- marelerini aramaya koyuldu. Boğazı kupkuruydu ama bu şokun, ya da yaranın ateşi yüzünden olabilirdi. Sonra midesindeki bulantı da tansiyonun tesiyle adele spazmından ileri gelebilirdi. Saatine baktı, alt dudağını ısırarak:

-Müthiş bir yanlışlız yaptınız, madam. İkimizden hiçbiri kocanızı öldürmedi.

-Bart vurulmuştu, bunu da inkâr edemezsiniz ya?

Bizi öldürmekle meseleyi halledemezsiniz.

-Biz bataklıkta yaşayanlar, kendi kitabımıza göre hareket ederiz. Göze göz, dişe diş.

Sonra Jay'e:

-Dışardayken silâhınızı kokladım, barut kokuyordu koku halâ geçmemişti.

-Kaybolduğumuzda işaret vermek için ateş etmiştim.

Kadın başka hiçbir şey söylemedi. Sâkin, kendinden emin, fakat bir saniye bile dikkatini silâhından eksiltmeden, öylece beklemeye başladı.

Zaten ona yaklaşmaya pek fırsat yoktu. Ortada kocaman bir masa duruyordu.

Jay, son bir defa saatini kontrol ettikten sonra, ellerini dikkatle masaya yerleştirdi.

-Bu şüphe dolu bekleyişi uzatmakta hiç manâ yok. Çünkü bize verdiğiniz yiyecekte zehir yoktu.

Swade, ellerini yüzünden çekmiş, ağlaması birden durmuştu.

Boğuk sesiyle:

-Nereden biliyorsun, diye sordu.

Gözleri bir kan çanağını andırıyordu.

-Yemeği yiyeli tam bir saat geçti. Eğer zehirlenmiş olsaydık, tesiri çoktan belli olurdu.

Swade, inanmıyarak başını salladı:

-Peki, neden?

-Çünkü üzerimizde ufak bir psikolojik deneme yaptı. Gerginliğin sayesinde ikimizden birinin itirafta, bulunacağını düşünmüş olmalı.

-Öğrenmek hakkımdı. Ama ikinizi birden öldüremezdim, çünkü onu sadece biriniz vurdu. Birinizin silâhı olduğuna göre, demekki, öbürünüz yalan söylüyor.

-Ortağımda silâh vardı ama, bataklıkta kaybetti, dedi Jay.

-Ben sadece birinizi istiyorum. O işi yapanı.

Swade titreyerek ayağa kalktı. Gözlerini kadından ayırmadan geri geri gidiyordu. Parmağıyla Jay'i göstererek:

-İşte, kocanızı bu adam öldürdü. Bir vergi memurudur o. Benim de onunla gelmemi istemişti, kabul ettim. Birini öldüreceğini bilmiyordum.

Yüzü pancar gibi olmuş, sesi iyice yükselmişti.

-Yemin ederim, kocanızı bu adam öldürdü, diye devam etti. Artık kapıya yaklaşmıştı. Tam açtı:

-Dur.

Kadın tüfeğini beline dayayarak yerinden doğruldu.

-Bana daha evvel de yalan söylemiştin. Sana inanamam. Doğruyu bilmem lâzım.

Sonra başını yukarı kaldırarak:

-Bana ancak Bart yardım edebilir. Hakikati o biliyor çünkü.

Swade'in açtığı kapıdan içeri buz gibi bir hava giriyor, mum ışığını, bir ufaltıp bir büyütüyor, titretip duruyordu. Sonra, ince uzun bir ışık halinde odanın taa o karanlık köşesine kadar yetişti, aydınlattı.

Derin sessizlik içinde yataktan, hafif, hışırtı şeklinde bir inilti geldi.

-Bart bu. Bana söylemeğe çalışıyor. Biliyordum zaten, biliyordum.

Jay, yatağa baktı.

Odaya aniden giren soğuk, halâ sıcaklığını muhafaza eden vücut adelelerinin kasılmasına sebep olmuştu.

Kol, yorganın üzerinde bir iki defa silkindikten sonra kalktı. İşaret parmağı hariç, parmakların hepsi yavaş yavaş avuca doğru kıvrılıyorlardı. Kasılmış olan parmak, gerilmiş bir halde kapıyı gösterdi.

-Olamaz! diye haykırdı Swade, boğazını tutarak.

Olamaz, adam yaşamıyor ki, ölü o.

Açık kapıdan dışarı koşmak için döndü.

Bir patlama sesinin odada derin yankıları işitildi.

Swade, yüzünde donmuş bir dehşet ifadesiyle kapının eşiğinde kıvrılıverdi.

Jay, bir iki adım atarak, salıncaklı sandalyesine yavaşça oturan kadından tüfeğini aldı.

Kadın hafif hafif sallanıyor,

-Ah Bart, seni unutamam.

Biliyorum Bart, dünyada unutamam diyordu.

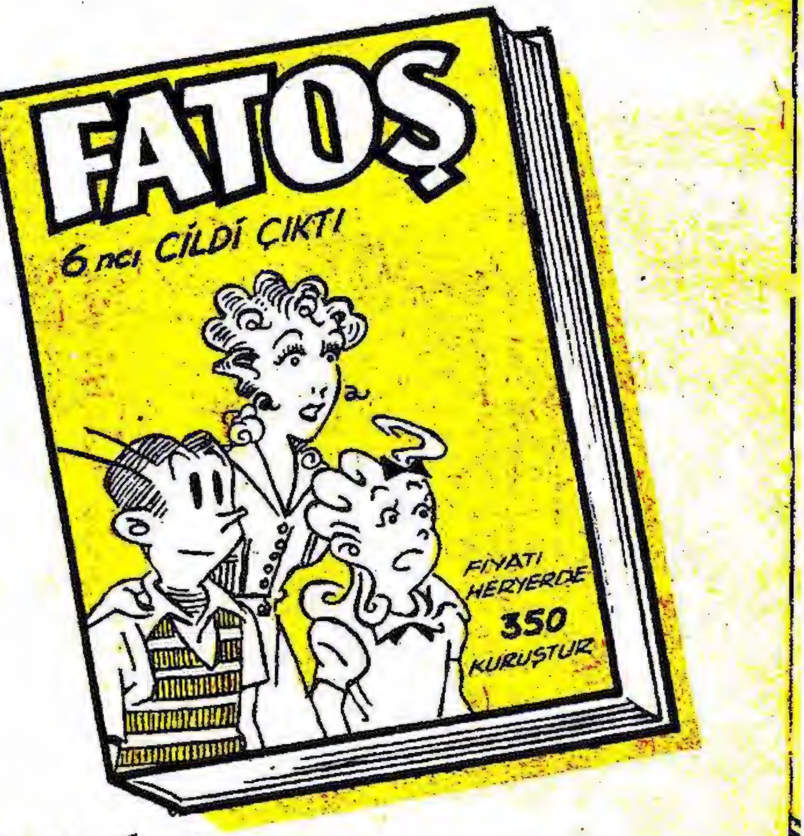

OKUYUNUZ...

HİÇ KİMSENİN GÖRMEDİĞİ BİR SAHNE İDİ BU... İKİ ELDİVENLİ EL BOŞLUKTAN GELMİŞ HAVADA DURUYORDU...

HAYÂLET ELLER... İMDAAAT!
DOWNTOWN
BROOKLYN
LÜTFEN PROFESÖR VİNSTON'LA TEMAS EDİN...
HAYÂLETİN BİR MESAJI BÜTÜN ŞEHRE YAYILDI...
BENİ RAHAT BIRAK DA ŞU RESMİ ÇEKEYİM!..
TAP
TAP
BU NE?
HAVADA ELLER!
OTOBÜ
DUR
KAÇIN.. KAÇ..
İNANAMAM... BU GERÇEK OLAMAZ!?!
OTOBÜS DURAĞI
GECE PROFESÖR VİNSTON'UN LABORATUVARINDA...
BEN POLİS MÜDÜRLÜĞÜNDEN POLİS FARROW... PROFESÖRLE UÇAN ELLER HAKKINDA KONUŞACAĞIM.
BUYRUN BAYLAR!..
PROFESÖR VİNSTON DURUMU İNCELEMEĞE KOYULUR...
GAZETECİNİN ÇEKTİĞİ BU FOTOĞRAF ELLERİN BİR GERÇEK OLDUĞUNUN DELİLİDİR...
PEKİ DENNİNGE N'OLDU?
LÜTFEN PROFESÖR VİNSTON'LA TEMAS EDİNİZ!..
NE?.. DEMEK Kİ SİZ BU KONUDA BİR ŞEYLER BİLİYORSUNUZ PROFESÖR..
EVET... SİZE HERŞEYİ ANLATACAĞIM!..

BENİM GİBİ BİR BİLGİN OLAN ALFERD DENNİNG İLE BU LABORATUVARDA BERABER ÇALIŞIYORDUK. BENDEN BİLE GİZLEDİĞİ BAZI DENEYLER YAPIYORDU...
GEÇEN HAFTA BİR GECE BANA GELEREK DEDİ Kİ...
VİSTON! BANA YARDIM EDERMİSİN?
TABİ... NİYE OLMASIN ?!.
ÖYLEYSE İHTİYACIM OLURSA SENİ ÇAĞIRACAĞIM.
PEKİ!
DOĞRUSUNU İSTERSENİZ BU GARİP HALLERİNDEN DOLAYI DENNİNGE BİRAZ KIZMIŞTIM... BİR SAAT SONRA...
VİSTON..HURRAAAA!
NE OLUYOR ACABA?
KABOOOOOOOMM
KAPIYI KIRARAK AÇTIM VE DUMANLARI GÖRÜNCE GERÇEĞİ ANLAR GİBİ OLDUM.
DENNİNG... NERDESİN ?!.
FAKAT ONU BULAMADIM!
AMA BÖYLE BİR ŞEY OLAMAZ PROFESÖR!
SONRA DENNİNGİN EVRAKINI KARIŞTIRDIM...
TAHMİNİME GÖRE KAYBOLMAYAN SADECE ELLERİ OLMUŞTU.

ELLERİNİ BULUP FORMÜLÜ ALABİLİRSEK BELKİ ONA YARDIM EDEBİLİRİZ !..
BÜTÜN POLİS ARABALARINA BU KONUDA MESAJLAR VERİLMİŞTİR.
CRACK
O SIRADA ŞEHRİN BAŞKA BİR TARAFINDA---
İSTE ELLER! SEN KARAKOLA HABER VER !!.
POLICE
ORADA DURUN, PROFESÖRÜ SİZE GETİRELİM.
ELLERİ BULDUK... İSTASYONUN ARKASINDA !!
AZ SONRA PROFESÖR VİNSTON ORAYA GELİR...
DENNİNG! ELLERİMİ TUT BERABER LABORATUVARA GİDELİM.
ELDİVENLİ ELLER PROFESÖR VİSTON'UN ELLERİNİ YAKALAR...
TAMAM DENNİNG !.. LABORATUVARA GİDİNCE BU İŞİ BELKİ HALLEDERİZ ?!.
ACELE LABORATUVARA DÖNERLER...
BA... BA... BAKIN !.. TEBEŞİRİ ELİNE ALDI...
BAŞINA GELENLERİ TAHTAYA YAZ !!
Tanrıya şükür seni buldum Vinston... Söyleyeceklerimi aynen uygula !..
TABİİ...FORMÜLÜ YAZ !..

VE ELLER KARA TAHTAYA BİR ŞEYLER YAZAR...
CLICK
CLICK
CLICK
CLICK
BU GARİP SAHNE SABAHA KADAR SÜRER...
NE GARİP FORMÜL BU DENNİNG... NASIL DA HATIRLIYORSUN ?
HAYATIMI BUNA VERDİM!
CLICK
CLICK
Bu Formüldeki ilacı şu kaba koyun.
SSSS
SSSS
ELLERİN DENNİNG!
BİRDEN...
BAKIN ELLER KABA GİRİYOR!!
DENNİNG NE YAPIYORSUN!!
YARABBİM!... DENNİNGİN ELLERİ KAYBOLDU!
DUMANLAR ÇEKİLİNCE...
BİR HATA OLDU... DENNİNG ORTAYA ÇIKACAĞINA ELLER DE KAYBOLDU...
EVET AMA, BU BİR HATA DEĞİL TAHTADAKİ MESAJA BAKIN!
Beni tamamen yok ettiğiniz için teşekkür ederim. Keşfettiğim yeni dünyadan memnunum...
A. Denning
ARTIK GERİ DÖNMEZ. ACABA NEREYE GİTTİ?
KİMBİLİR FARROW... BELKİ BİR GÜN GERİ GELİR VE BİZE ANLATIR.

KAİNATIN
SONU
İNSAN BEYNİ KAİNATIN SONSUZ OLDUĞUNU ÖTEDEN BERİ KAVRAYAMAZ...PEKİ, SONU VARSA ACABA NERESİ ?!.

2000 YILINDA İNSANLAR BU SORUNUN CEVABINI ARAŞTIRIYORLARDI...
BAYLAR!.. NİHAYET IŞIKTAN DAHA HIZLI GİDEN UZAY GEMİLERİ YAPMAYI BAŞARDIK. ŞİMDİ KAİNATIN SONUNA GİDEBİLİRİZ!!..
BU İŞ İÇİN BİR GÖNÜLLÜ ARANMAKTADIR!
BU KOLAY OLMUYORDU...
ŞURASINI BİLİN Kİ, BU YOLCULUK ÇOK TEHLİKELİDİR!!
SONUNDA KİMBİLİR BİLİNMEYE NE TEHLİKELER VAR.
AYLARCA ARADIKTAN SONRA...
ARADIĞINIZ ADAM BENİM. ÖLÜM BANA VIZ GELİR!
SİZİ DENERİZ!!..
BENİM KİMSEM YOK. İŞSİZİM!..
BU KÖTÜ DÜNYADAN BİR AN EVVEL UZAKLAŞMAĞA CAN ATIYORUM.
SENİ SEÇTİK BEYİM!..

NİHAYET UÇUŞ GÜNÜ GELDİ...
ZAVALLI ADAM BAŞINA GELECEĞİ BİLMİYOR...
PEK ALDIRDIĞI YOK AMA, GÖRDÜĞÜM EN MUTSUZ İNSAN O!
HA ÖLMÜŞÜM HA KALMIŞIM NE ÇIKAR ?!
KAİNATIN SONUNU GÖREN İLK İNSAN BEN OLACAĞIM!
UÇUŞA HAZIRIM!
SEYAHAT BAŞLAMIŞTI...
IŞIKTAN HIZLI GEMİ UZAYIN KARANLIKLARINDA İLERLİYORDU...
GİTGİDE DAHA UZAĞA, DAHA KARANLIK UZAKLIKLARA...
...VE GEMİNİN İÇİNDE...
O KADAR ÇOK YOL ALDIM Kİ ALETLER MESAFEYİ GÖSTERMEZ OLDU.
BU KADAR MESAFEYİ ÖLÇECEK ALET YOK ZATEN!

ÇOK GEÇMEMİŞTİ Kİ...
İLERDEKİ ŞU GÖL-GELİ YER.? SAKIN...
EVET.. KAİNAT SO-NU BURASI!
GEMİ KENDİ KENDİNE DUR-DU..ÇÜNKÜ UZAY BİTTİ...
BURASI KAİNATIN SONU İŞTE.İNSANLA-RIN RÜYALARI GER-ÇEK OLDU.
ŞU PENCE-REYİ AÇIP YAKINDAN BAKAYIM.
KAİNATIN SIRRI-NI ÖĞRENDİM!
DEHŞETLİ BİR ŞEY BU!

TEKRAR DÜNYADA---
KAİNATIN SONUNA GİDEN GEMİDEN RADYO MESAJI ALDIM!..
GARİP! PİLOTLA TEMAS KURAMADIM. GEMİYİ OTOMATİK KONTROL ALETLERİYLE YERE İNDİRECEĞİZ!
İŞTE, NİHAYET GELDİ!!
BUGÜN İNSANLIĞIN EN BÜYÜK GÜNÜ. AZ SONRA BİZE KAİNATIN SIRRINI AÇIKLAYACAK.
ANLADIM... ANLADIM... ANLADIM!..
ANLADIM... ANLADIM... ANLADIM!
BÜTÜN SÖYLEDİKLERİ BU.. HEP BUNU TEKRAR EDİYOR.
SON NEFESİNE KADAR DA BUNU SÖYLEYECEK ÇÜNKÜ ÇILDIRDI!
BU OLAYDAN BELKİ BİR DERS ALMAK KABİL. İNSAN OĞLU DAHA KAİNATIN SIRRINI ÖĞRENMEĞE ŞARTLANMIŞ DEĞİL. BU TECRÜBEYİ TEKRARLAMAYALIM ARTIK.
ZAVALLI ADAM!
ANLADIM ANLADIM ANLADIM.
ACINACAK BİR ŞEY DEĞİL. ÇÜNKÜ GÖRDÜĞÜ ŞEYLERİN NE OLDUĞUNU BİLMİYORUZ AMA, ONU MUTLU ETTİĞİ BİR GERÇEK BUNUN...
SON

KORKU

KORKU MAGAZİN CİLTLERİNİ İTİMAT KİTABEVİ
Cağaloğlu Narlıbahçe Sokak No 19 P.K. 1283
ADRESİNDEN TEMİN EDEBİLİRSİNİZ. . . .

KORKU Salı günleri çıkar dehşet ve heyecan dergisi. Sahibi ve Sorumlu yönetmeni: Mehmet Kemal Benli. Yönetim : Ziya Sezer. Ressam : Hayri. Filimler : Reproteknik. Baskı: Duran Ofset. Cilt: Fazilet Mücellithanesi. Adres: Cağaloğlu Çemberlitaş Palas Kat: 1. Tel : 221676

SAYI 78 28 OCAK 1969 FİATI 100 KURUŞ